

Sygn. akt I C 156/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Gajewska

Protokolant: sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 października 2019r.

sprawy z powództwa A. U.

przeciwko J. D.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

o r z e k a

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda A. U. na rzecz pozwanej J. D. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 156/19

UZASADNIENIE

A. U. wytoczył powództwo przeciwko J. D. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 16 stycznia 2007 roku wydanego w sprawie VI RC 1188/06 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 20 marca 2007 roku, w zakresie punktu II. tego wyroku, orzekającego w stosunku do A. U. eksmisję z domu J. D. położonego w W. 28A, bez prawa do lokalu socjalnego. Nadto, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wierzyciel - pozwana - w oparciu o opisany wyżej tytuł wykonawczy wystąpiła przeciwko niemu do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu M. M. z wnioskiem egzekucyjnym już po upływie terminu 10-letniego wynikającego z art. 125 § 1 k.c., a tym samym wygasła z mocy prawa wykonalność w/w tytułu egzekucyjnego. Na rozprawie pełnomocnik pozwanego dodał, że przedmiotowa nieruchomość faktycznie stanowi własność pozwanej, jednakże na mocy porozumienia stron, po rozwodzie powód zamieszkał i zamieszkuje do dnia dzisiejszego w domu pozwanej w tzw. dobudówce powstałej w czasie trwania związku małżeńskiego stron i po połowie z pozwaną ponosi koszty utrzymania nieruchomości. Z uwagi na powyższe okoliczności, zdaniem strony powodowej, pozwana winna była wypowiedzieć ewentualnie umowę użyczenia, nie zaś występować z wnioskiem egzekucyjnym.

Pozwana J. D. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że od 5 lipca 1985 roku jest wyłącznym właścicielem przedmiotowej nieruchomości, a powód zamieszkuje na niej bez tytułu prawnego. Dodała, że w niniejszej sprawie przepis art. 125 § 1 k.c. nie ma zastosowania, albowiem z uwagi na treść art. 223 § 1 k.c., roszczenie windykacyjne o wydanie nieruchomości, a więc roszczenie pozwanej o nakazanie powodowi opuszczenia lokalu i opróżnienia go z rzeczy, ze swej istoty nie może ulec przedawnieniu, nawet jeżeli od daty wydania wyroku m.in. eksmisyjnego upłynęło ponad 10 lat. Na rozprawie pozwana stanowczo zaprzeczyła, że strony łączyła jakakolwiek ustna umowa co do zajmowania przez powoda jej budynku mieszkalnego, natomiast nawet gdyby tak uznać, to umowa ta została przez pozwaną wypowiedziana z chwilą złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji.

Sąd ustalił, co następuje:

J. D. od 5 lipca 1985 roku jest wyłącznym właścicielem nieruchomości stanowiącej zabudowaną budynkiem mieszkalnym działkę gruntu oznaczoną numerem geodezyjnym (...), położonej w W. 28A w gminie R., dla której w Sądzie Rejonowym w Piszcu prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...). Własność tej nieruchomości nabyła od swojego ojca w drodze umowy darowizny.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa darowizny k. 52-52v)

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem wydanym 16 stycznia 2007 roku w sprawie VI RC 1188/06, rozwiązał przez rozwód małżeństwo J. D. i A. U. z winy tego ostatniego. Jednocześnie Sąd orzekł eksmisję A. U. z budynku mieszkalnego J. D. posadowionego na opisanej wyżej nieruchomości. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 7 lutego 2007 roku, a w dniu 20 marca 2007 roku został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w zakresie orzeczenia o eksmisji.

(okoliczności bezsporne, dowód: tytuł wykonawczy k. 3 akt Km 235/28 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu)

Po rozwodzie A. U. zamieszkał w tzw. dobudówce do wspomnianego wyżej budynku mieszkalnego, powstałej w czasie trwania związku małżeńskiego stron, i od tego czasu ponosi opłaty za zamieszkiwaną część.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 18 lipca 2018 roku J. D. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu M. M. z wnioskiem o wszczęcie przeciwko A. U. egzekucji, w oparciu o wskazany wyżej tytuł wykonawczy, w celu opróżnienia nieruchomości z rzeczy dłużnika i wydania nieruchomości wierzycielowi. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt Km 235/18.

(dowód: wniosek egzekucyjny wraz z tytułem wykonawczym k. 1-1v i 3 akt Km 235/28 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda podlegało oddaleniu.

Jako podstawę prawną swojego roszczenia powód wskazał przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, albo nie może być egzekwowane. Gdy tytułem jest orzeczenie sądowe dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania sprawy.

Przepis powyższy stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. W oparciu o regulacje materialnoprawne w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron

(np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada).

Powództwo opozycyjne jest środkiem merytorycznej obrony przed egzekucją. Konieczność podjęcia obrony na tej drodze pozostaje w związku z zasadą wyrażoną w art. 804 k.p.c., który zakazuje organowi egzekucyjnemu badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

Powód w uzasadnieniu swego żądania podniósł zarzut przedawnienia roszczenia stwierdzonego w punkcie II. wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z 16 stycznia 2007 roku. Zarzut ten jest jednak bezzasadny.

Zgodnie z art. 125 k.c., w brzmieniu obowiązującym w dacie uprawomocnienia się przedmiotowego wyroku rozwodowego, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy.

Na pierwszy rzut oka wydawałoby się, że istotnie nastąpiło przedawnienie dochodzonego roszczenia, bowiem od daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego i daty postanowienia o nadaniu temu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w zakresie orzeczenia o eksmisji upłynęło więcej niż 10 lat. Strona powodowa pominęła jednak, że w zakresie, czy to wygaśnięcia zobowiązań, czy to braku możliwości ich egzekwowania w Kodeksie cywilnym znajdują się szczególne uregulowania. Przede wszystkim wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 223 § 1 k.c. w zw. z art. 222 § 1 k.c., roszczenie właściciela o wydanie nieruchomości nie ulega przedawnieniu. A zatem, bez względu na to ile upłynie czasu, roszczenie o wydanie nieruchomości, a takim było roszczenie orzeczone w pkt II. wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z 16 stycznia 2007 roku, nigdy nie ulega przedawnieniu.

Przepisy art. 223 § 1 k.c. stanowią zatem wyjątek, o którym mowa w art. 117 § 1 k.c. Właściciel nieruchomości może bez ograniczeń czasowych dochodzić wydania nieruchomości tak długo, jak długo przysługuje mu prawo własności (traci taką możliwość np. z chwilą zasiedzenia własności nieruchomości).

Odnosząc się natomiast do twierdzeń powoda, że strony łączy umowa użyczenia, która nie została dotąd przez pozwaną wypowiedziana, podnieść należy, iż zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy, ograniczający się do zeznań świadków, wykazał jedynie kwestię bezsporną, to jest fakt ponoszenia przez powoda opłat i rachunków za zamieszkiwaną część budynku mieszkalnego stanowiącego własność pozwanej. Żaden z przesłuchanych świadków nie potwierdził natomiast, że strony zawarły jakąkolwiek umowę w kwestii zamieszkiwania powoda na nieruchomości pozwanej. Natomiast nawet gdyby przyjąć, że strony łączyła ustna umowa użyczenia, to w ocenie Sądu przyjąć należy, tak jak podnosiła w toku procesu strona pozwana, że z chwilą złożenia przez pozwaną wniosku o wszczęcie egzekucji, umowa ta została przez pozwaną wypowiedziana.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 223 § 1 k.c. w zw. z art. 222 § 1 k.c., Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód przegrał proces, dlatego zasadnym jest obciążenie go kosztami procesu w całości. W tym przypadku jest to kwota 270 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej uiszczony od udzielonego pełnomocnictwa.